

VAST ZET

Johan gung met ne rotvaart linksum deur de leste bocht; doar lag t station a te wochten in t duuster. Oonder t laampenlecht op t perron stunden reizigers te wochten op n trein den in antocht was. En a vriej kort bie, want de bel van n oawerweg juist veur t station begön op ofstaand te rettelen. Dat gung der um spannen of hee t wal zol haalen. Hee vlög tuske de lange riegen fietsen deur, veurden nog biejnoa twee opgeschöten wichter dee ok a hoast hadden van de mooie been en keek jachtig roond woar nog ne leuge stear tuske de achterspatschearmen was. Ja, doar! Rap de fiets der tuske pleert, de taske der of en hee wol zoa vot rennen want hee heurnden t remmen van n trein den ok a te laat binnen löap.

Op t lesten schöat em nog juist te binnen dat hee vergetten har de fiets op slot te doen en der wörnden der a zoavöl stöln op dit station... Gehoast greep hee t kabelslot dat an zien fietsenstöar bungelen, slög t um t achterradd en t iezeren götke van de stalling (dan konden ze de fiets der nich oetrekken; iej mött oaweral rekkening met hoolden rechtevoort) drukten t slot too en terwiel t fluitje van n conducteur krieskend deur n doonkeren moorgen klöank, lear hee de leste meter of noar n trein den op vertrek stönd. Achter em slöat zich sissend de duur.... Hee löat zik boeksloand daal op de enen löage stear en böarg met luk möajte de slöttelkes vot; hee har wier geluk had!

Noa nen dag hard wearcken zat Johan wier in n trein; non in umgekeerde richting: gelukkig noar hoes hen. An de vertrouwde lechkes langs de spoorlien kon-e zeen dat ze a kort bie zien doarp wannen; n trein begön trouwens a te vrijwielen. Dow ze even later stil stönden, stapten-e oet en löap héél wat meender gehöast dan den moorgen t perron of noar de fietsenstalling. Mer doar was wat te doen.....

Op n oprit nöast t station stun ne plietsiewaagen en de twee ageanten wannen an de proat met nen keerl den hee nich kenden. Dat kwam luk lastig oet, want ze stunden net vuur ziene fiets en hee wol net vroagen of ze.... "Maar als dat Uw fiets is, kunt U hem toch meenneme" zear een van de ageanten, "daar hoeft U ons toch niet voor te laten komen". "Dat wil ik wel" zear de man in böarger, "maar hij staat op slot en ik krijg t niet open, want t slot is niet van mij".

Doar mossen de plietsies deep oawer noadeanken, want dat was n vrömd geval. Johan, den luk nöager köm, zag zién slot um t achterradd van de keerl ziene fiets hangen den nöast n ziennen stun.... Even oawerwög-e um zik slipesttetend oet de veut te maaken, mer zien gezond verstaand dear em zeggen: "Ik denk dat ik t op kan lossen". Dree paar oogen keeken em verwoonderd an en dow noar de slöttelkes dee hee in de haand har. "In de haast heb ik vanmorgen het slot om de verkeerde fiets gedaan", kreeg-e der met luk möajte oet. De oetdrukking op dree gezichten kloaren op en Johan zear mer niks meer, böagden zik rap luk zoadat ze zienen roaden kop nich good konden zeen en löat t slot lösspringen.

"We zullen het maar niet in het **Politienieuws** in de Bornse Courant zetten", zear een van de ageanten en ze glenneken luk. "Nee beter van niet", zear ok Johan, "doar stoat elke wek a ne haandvol gegapte fietsen in". Mer dat leste dachten-e dow hee even later bie t station votreed, "n geluk da-k em nog heb". En hee gung rechtsum deur de eerste bocht. Drok op t hoes an....

Gé Nijkamp.